

Megtelt a Forrás Szálló nagyterme a szombati vacsoraesten

Fotók: Schmidt Andrea

Szili Katalin Feldmayer Péterrel koccint, jobbról Zoltai Gusztáv

Izraeli vacsoraest a tolerancia jegyében

MUNKATÁRSUNKTÓL

Szegeden rangot jelent részt venni a minden évben november közepén sorra kerülő izraeli vacsoraesten, ezért nem csoda, hogy szombaton este a szó szoros értelmében zsúfolásig megtelt a Forrás Szálló nagyterme. Az estet megtisztelte jelenlétével Szili Katalin, az Országgyűlés elnöke, Aliza Bin-Nun, Izrael magyarországi nagykövete, Feldmayer Péter, a Mazsihisz elnöke és Zoltai Gusztáv ügyvezető igazgató is. Ott volt a szegedi elit színe-java, országgyűlési képviselők – köztük Botka László, Szeged polgármestere, Ujhelyi István, Sándor Klára, Kozma József, Nyakó István, Nógrádi Zoltán –, valamint Magyar Anna, a Csongrád Megyei Közgyűlés elnöke, Szabó Gábor, az egyetem rektora, Kiss-Rigó László püspök.

Szili Katalin az est fővédnökeként a vendégsereg előtt kijelentette: három szó fontos a huszonegyedik században, a türelem, a tisztesség és a tolerancia. Ezen bűvös szó, a tolerancia jegyében telt el az est, kötetlen beszélgetésekkel, a zsidó kultúrával való ismerkedéssel. A vacsoraest hangulatáról a Netti&Hollander, valamint a Golda Meir együttes gondoskodott – ez utóbbi zenekarban énekel Markovics Zsolt szegedi főrabbi is.

Nógrádi Zoltán, Kiss-Rigó László, valamint Szabó Gábor és felesége

Székhelyi József színházigazgató és Stahl Judit tévés műsorvezető

Aliza Bin-Nun, Lednitzky András, Izrael tiszteletbeli konzulja és Farkas András, a Magyar-Izraeli Baráti Társaság elnöke

Szegedi orvos a barakkban

Kirándulás a pokolba

Julesz Miklósnak, a szegedi klinika egykori professzorának dokumentumregényét tegnap mutatták be a Forrás Szállóban. A Kirándulás a pokolba először 1971-ben jelent meg, most újra kiadták.

Dante idejében az ördögök még őszinték voltak, amikor a Pokol kapujára azt írták: Ki itt belépsz, hagyj fel minden reménnyel. Korunk ördögei „A munka szabaddá tesz” jelszót írták a pokolinál pokolibb eszközökkel dolgozó koncentrációs táborok bejárata fölé, ahol éheztetéssel és golyóval, puska-tussal és gázzal kínozták, pusztították az emberek millióit – írja 1971-ben megjelent dokumentumregényében Julesz Miklós, aki élete delén járta meg az alvilágot: Buchenwaldot és Ohrdrufot.

A nyilaspuccs (1944. október 15.) után öt nappal egy karszalagos suhanc csöngetett be Julesz doktor budapesti lakásának aajtáján. – Tíz percen belül felöltözve az udvaron áll, háromnapos élelmet hoz magával. Meg vagyok értve? – osztotta a parancsot a karszalagos legényke. – Visszajövök hozzátok. Bízál bennem! – így búcsúzott feleségétől és másfél éves kisfiától.

– Amikor szüleim körül bezárult a világ, úgy látták: az öngyilkosság az egyetlen kiút. Végül az élet mellett döntöttek, és azon iparkodtak, hogy együtt neveljenek fel engem – emlékezik vissza Julesz János, aki az édesapja által alapított szegedi endokrinológiai osztályon professzor. – Apám, aki jól zongorázott, a nehéz időkben még bázongorista is volt néha, hogy az a néhány pengő konyhapénzzé válhasson otthon.

A munkaszolgálatra összegyűjtött embereket az osztrák határig érleltetett menetben hajtották, majd onnan marhavagonokban szállították őket a tübingiai erdőbe.

„Lassan megszokjuk, hogy a levegő dögletes, hogy az emberi ürülék alattunk folyik a padlón, hogy már öt hulla fekszik közöttünk. A tompultság teszi elviselhetővé létünket” – írja Julesz Miklós, aki röviddel ezután blokkorvosként állapítja meg sokaknál a halálos diagnózist: tifusz, kolera, tbc.

– Apám nemritkán a hátán cipelte ki teljesen legyengült társait, hogy a létszámlolásánál jelen lehessenek – meséli ifjabb Julesz doktor, aki édesapjához hasonlóan orvosi etikát is tanít az egyetemi hallgatóknak.

– Amikor az egyik rab ellopta a másik kenyerét, a többiek facipóval agyonverték. Apám, aki humanista volt, és hű hippokratészi esküjéhez, egyáltalán nem szólt a tragikusan groteszk lincselés ellen – mondja a professzor, aki szerint ebben a helyzetben

Julesz János: A sorok mögött újra hallom az Öreg hangját

Fotó: Karnok Csaba

„erkölcsös” lehetett a gyilkosság, hiszen a tolvaj saját társát ítélte halálra azzal, hogy ellopta a kenyerét.

1945 áprilisában az amerikai csapatok felszabadították a tábor. A pokoli kirándulás azonban még nem ért véget. Egy amerikai tiszt arra kérte fel Julesz Miklóst, hogy a kiütéses tifuszosok kórházát vezesse.

– Néhány hónap múlva, amikor apám hazaindulhatott, kapott az amerikaiaktól egy igazolást, hogy magas szintű erkölcsiségről tett tanúbizonyságot. Valamelyik fiókban még megvan, mint ahogy az a SS-jelvényes hőmérő is, amit szuvenírként hozott magával.

– Nekem apám nagyon meghalt, amikor meghalt. Fiatal orvos voltam, épp a jelenlétemben lehelte ki lelkét. Én akkor kézi módszerekkel újraélesztettem. A gépek még hetekig „testi működésben” tartották, amikor egy vezető kolléga megkérdezte tőlem: ki-kapcsolhatjuk? Hát persze – válaszoltam. Rádásul, másnap én írtam meg az egyetem nekrológiáját a Dél-magyarországra – emlékezik vissza Julesz János.

– Most, mikor 35 év után megint elolvastam a könyvet, a sorok mögött újra hallom az Öreg hangját, sőt még a torokköszörülését is. Hosszú idő múltán újra beszélgetek vele – tette hozzá ifjabb Julesz professzor.

KUNSTÁR CSABA

BUDAPEST

**BUDAPEST
VENDÉGÜL VÁRJA
MAGYARORSZÁGOT**

**Akciós szálláslehetőség
és egyéb kedvezmények:**

Két csillagos szállodában	5 750 Ft/fő*
Három csillagos szállodában	8 250 Ft/fő*
Négy csillagos szállodában	10 750 Ft/fő*
Öt csillagos szállodában	13 250 Ft/fő*

*kétágyas elhelyezés esetén

10-20% kedvezmény 40 étteremben
10-50% kedvezmény buszos városnézéseken
10-50% kedvezmény múzeumokban

További információ:
www.iranybudapest.hu
Tel: 438-8080